

Ruben Willaert
restauratie & archeologie
decoratie

GEEFT HET VERLEDEN EEN TOEKOMST

Woestenseweg 32 (Poperinge, West-Vlaanderen)

Projectcode: 2019I79
September 2019

ARCHEOLOGIENOTA
BUREAUONDERZOEK (FASE 0)
DEEL 2: PROGRAMMA VAN MAATREGELEN

Colofon

Ruben Willaert bvba
Ten Briele 14 bus 15
8200 Sint-Michiels-Brugge

Auteur: Wouter Van Goidsenhoven

Het eventuele nummer van het wettelijk depot of het buitenlandse equivalent hiervan: /
De naam en het erkenningsnummer van de erkende archeoloog:
Ruben Willaert BVBA, OE/ERK/Archeoloog/2015/00069

© Ruben Willaert bvba, Sint-Michiels-Brugge, 2019

Niets uit deze uitgave mag vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie of welke wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Ruben Willaert bvba.

Ruben Willaert bvba aanvaardt geen aansprakelijkheid voor eventuele schade voortvloeiend uit de toepassing van de adviezen of het gebruik van de resultaten van dit onderzoek.

INHOUDSTAFEL

1	Programma van maatregelen.....	6
1.1	Administratieve gegevens	6
1.2	Synthese	8
1.3	Gemotiveerd advies.....	9
1.3.1	Volledigheid van het gevoerde onderzoek	9
1.3.2	Aanwezigheid van een archeologische site	11
1.3.3	De waardering van de archeologische site:	11
1.3.4	Impactbepaling	11
1.3.5	De bepaling van de maatregelen.....	11
1.4	Programma van Maatregelen	11
1.4.1	De aanleiding van het vooronderzoek	11
1.4.2	Bepalen van de onderzoeksstrategie	11
1.4.3	Vraagstelling en onderzoeksdoelen	12
1.4.4	Resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem	13
1.4.5	Onderzoeksstrategie en -methode.....	13
1.4.6	Onderzoekstechnieken	14
1.4.7	Eventuele afwijkingen van de CGP.....	15
1.4.8	Noodzakelijke competenties van de uitvoerders	15
1.4.9	Vondsten	15
1.5	Conclusie.....	16
2	Bibliografie.....	17

FIGURENLIJST

Figuur 1: Projectgebied weergegeven op de GRB-basiskaart met aanduiding van het kadasternummer (Bron: Geopunt).	7
Figuur 2: Voorstel proefsleuven weergegeven op de GRB-basiskaart (Bron: Geopunt).	14

TABELLENLIJST

Tabel 1: Administratieve gegevens: De administratieve gegevens identificeren de actoren die betrokken zijn bij het vooronderzoek en de locatie van het vooronderzoek. 6

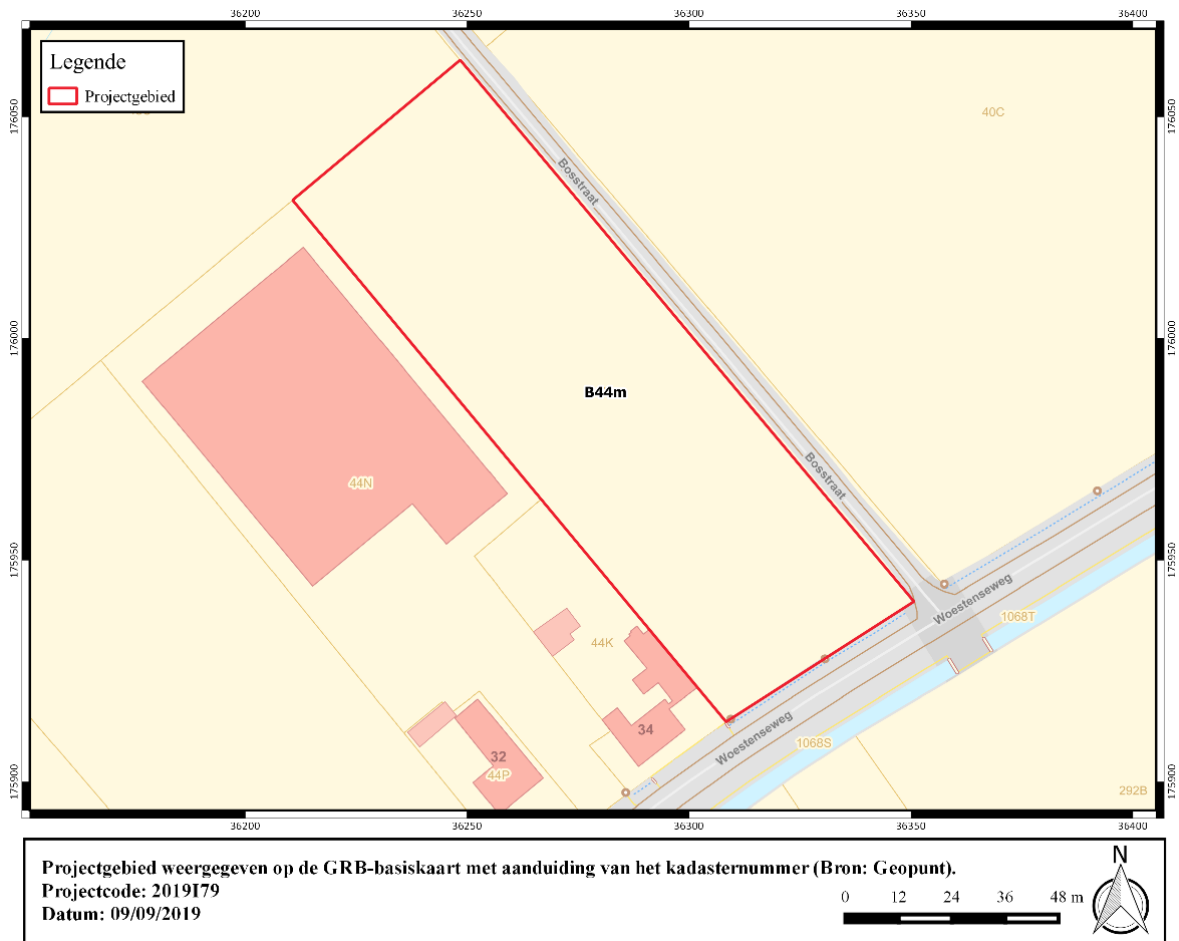
1 Programma van maatregelen

1.1 Administratieve gegevens

Tabel 1: Administratieve gegevens: De administratieve gegevens identificeren de actoren die betrokken zijn bij het vooronderzoek en de locatie van het vooronderzoek.

a) De naam en het adres of maatschappelijke zetel van de initiatiefnemer	Becatrans Woestenseweg 32 8970 Poperinge	
b) Het erkenningsnummer van de erkende archeoloog	Ruben Willaert BVBA, OE/ERK/Archeoloog/2015/00069	
c) De naam en het adres of maatschappelijke zetel van de erkende archeoloog	Ten Briele 14 bus 15 8200 Sint-Michiels-Brugge	
d) De locatie van het vooronderzoek met vermelding van:	Provincie	West-Vlaanderen
	Gemeente	Poperinge
	Deelgemeente	/
	Postcode	8970
	Adres	Woestenseweg 34 8970 Poperinge
	Toponiem	Woestenseweg 32
	Bounding box (Lambertcoördinaten)	$X_{\min} = 36151$ $Y_{\min} = 175893$ $X_{\max} = 36405$ $Y_{\max} = 176069$
e) Het kadasterperceel met vermelding van gemeente, afdeling, sectie, perceelsnummer of -nummers en kaartje	Poperinge, Afdeling 2, Sectie B, nr. 44m Figuur 1	

Figuur 1: Projectgebied weergegeven op de GRB-basiskaart met aanduiding van het kadasternummer (Bron: Geopunt).

1.2 Synthese

De opdrachtgever plant de realisatie van een nieuwbouwproject aan de Woestenseweg 32 te Poperinge. Het projectgebied is ca. 7740 m² groot en ligt momenteel braak. Tot 2018 was het terrein afwisselend in gebruik als akker en grasland.

Het onderzoeksgebied is gelegen op een oostelijke uitloper van de zuid West-Vlaamse heuvelkam die het IJzerbekken scheidt van de Leievallei. Ten noorden van het onderzoeksgebied meer dan een kilometer noordwaarts stroomt de Spanebeek die aansluit op de Poperingevaart. De Quartairgeologische kaart geeft een profielopbouw weer van eolische afzettingen van het laat-Pleistoceen. De bodemkaart geeft echter aan dat de Tertiaire klei zich op geringe diepte bevindt of op bepaalde plaatsen dagzoomt waardoor de terreinen waterverzadigd zijn. Plaatselijk is het eolisch dek nagenoeg volledig herwerkt in de ploeglaag. In het noordwesten bestaat de ondergrond uit klei, in het zuidwesten bestaat de ondergrond uit zandleem.

De cartografische gegevens wijzen op een open en ruraal karakter van het onderzoeksgebied en de omgeving. Op de Ferrariskaart, die doorgaans een eindsituatie in de evolutie van het landgebruik weergeeft, is het onderzoeksgebied en de directe omgeving ingekleurd als bos. Op basis van de gegevens van de bodemkaart kan geconcludeerd worden dat de ondergrond te nat is (of was) voor bewerking en bewoning. Op de 19^e-eeuwse bronnen is te zien hoe het bos stelselmatig verdwijnt. Vanaf de late 19^e eeuw wordt op de cartografische bronnen een kleine heuvel afgebeeld ten noorden van het onderzoeksgebied. Hiervan is tevens een cropmark te zien op de militaire luchtfoto's. Mogelijk betreft deze heuvel een oorspronkelijke (molen)motte. Tijdens WOI komt Poperinge op ruime afstand achter de geallieerde linies te liggen. De stad en de ruime omgeving worden ingericht als logistieke sector van waaruit troepen, munitie en goederen richting het front worden gestuurd via een uitgebreid netwerk van smalspoorwegen. Hoewel bronnen voor de sectoren die zich ver achter de frontlinies bevinden beperkt zijn, is op loopgravenkaarten vanaf 1916 te zien hoe net ten oosten van het onderzoeksgebied een kamp wordt ingericht. Op een Duitse loopgravenkaart van 1917 is vervolgens op te merken dat de infrastructuur rondom het onderzoeksgebied gevoelig is uitgebreid. Tegen de zuidelijke grens van het onderzoeksgebied is een zeer omvangrijke barak waar te nemen die is omzoomd met zandzakken. Bijkomende structuren kunnen op basis van luchtfoto's en kaarten niet afgeleid worden. Op de orthofotosequentie van de voorbije decennia is weinig tot geen evolutie waar te nemen. Op het jongste luchtbeeld is te zien dat het terrein braak is komen te liggen. Het terrein werd in het verleden gebruikt als werfzone voor de aanleg van een fietspad.

Op het onderzoeksgebied of de ruime omgeving zijn geen archeologische vindplaatsen gekend. Ten zuidwesten van het onderzoeksgebied is een cluster waarnemingen aangegeven op het kaartbeeld van de CAI. Dit betreft vondstmateriaal dat werd gerecupereerd bij metaaldetecties en dateert uit WOI. Deze schaarste aan vindplaatsen in de ruime omgeving is enerzijds te wijten aan een gebrek aan onderzoek maar anderzijds dient rondom het onderzoeksgebied ook rekening gehouden te worden met de bodemkundige en cartografische gegevens. Vermoedelijk was het terrein in het verleden minder geschikt voor bewoning en bewerking.

Concreet bestaat de verwachting ter hoogte van het onderzoeksgebied hoofdzakelijk uit sporenarcheologie, en dan met name resten van de activiteiten uit WOI. Op basis van de bodemkundige en cartografische gegevens wordt bewoning en bewerking in oudere perioden minder waarschijnlijk geacht, hoewel het niet uitgesloten kan worden. Met betrekking tot artefacten dient rekening gehouden te worden met de bodemgesteldheid van het terrein, de bewerking en recente activiteiten. De kans dat zich ter hoogte van het onderzoeksgebied een artefactensite bevindt is zeer klein, de kans dat deze bewaard zou zijn nog kleiner. Gezien het

gebrek aan mogelijke kenniswinst bij verder onderzoek in functie van artefacten wordt een archeologisch booronderzoek als weinig zinvol beschouwd. De meest geschikte onderzoeksmethode is een proefsleuvenonderzoek in functie van oorlogsrelicten. De verwachting bestaat enerzijds uit resten van de aanwezige barak en anderzijds uit afvalkuilen.

1.3 Gemotiveerd advies

1.3.1 Volledigheid van het gevoerde onderzoek

Uit het bureauonderzoek blijkt een trefkans inzake archeologisch erfgoed. De gegevens van de bureaustudie wijzen hoofdzakelijk op een trefkans inzake sporenarcheologie uit de Eerste Wereldoorlog. Vanwege de bodemgesteldheid was het terrein in het verleden vermoedelijk minder geschikt voor bewoning of bewerking. Het landschappelijk kader is met betrekking tot artefactensites ook minder gunstig, het terrein ligt op enige afstand van de dichtstbijzijnde natuurlijke waterloop, de bodemkaart geeft aan dat het eolisch dek grotendeels is gemengd geraakt met de bouwvoor en is het terrein relatief diep geploegd geweest om het enigszins bewerkbaar te maken. De meest geschikte onderzoeksmethode is een proefsleuvenonderzoek in functie van oorlogserfgoed.

Volgende onderzoeksmethoden werden overwogen:

-gespecialiseerd archivalisch onderzoek: in specifieke gevallen is bijkomend bronnenonderzoek aangewezen. Deze vorm van verder doorgedreven archiefonderzoek heeft vooral betrekking op zeer specifieke contexten. Eén van de meest voorkomende voorbeelden waar doorgedreven archivalisch onderzoek nodig is betreft locaties binnen het frontgebied van de Eerste Wereldoorlog.

De historisch-cartografische bronnen wijzen op een open en ruraal karakter van het onderzoeksgebied en de omgeving. Dit rurale karakter van de streek is tot op heden behouden gebleven. De Ferrariskaart geeft aan dat het terrein in de 18^e eeuw in gebruik is als bos, gelet op de bodemkundige gegevens hoeft dit niet te verbazen. Vanaf de 19^e eeuw begint het bosgebied in omvang af te nemen. Na WOII is het grootste deel van het bos verdwenen en ligt de omgeving onder de ploeg of is het in gebruik als grasland. Op 19^e-eeuwse bronnen en militaire kaarten wordt stevast ten noorden van het onderzoeksgebied een klein heuvellichaam afgebeeld. Hiervan is de aard niet gekend. In het kader van erfgoed uit de Eerste Wereldoorlog werd reeds een studie uitgevoerd op basis van militaire luchtfoto's en loopgravenkaarten. Hieruit kon afgeleid worden dat er zich in het zuiden van het onderzoeksgebied een omvangrijke barak bevond.

-landschappelijk bodemonderzoek: een landschappelijk bodemonderzoek kan altijd zinvol zijn indien een complexe landschappelijke situatie en bijgevolg een complexe bodemopbouw vermoed wordt.

De gegevens van de bodemkaart geven aan dat de ondergrond ter hoogte van het terrein bestaat uit stuwwatergronden waarbij het tertiair dagzoomt. Het eolisch dek is grotendeels opgenomen in de bouwvoor. Op het terrein werden in het verleden o.a. aardappelen geteeld. Om dergelijke zware gronden in cultuur te brengen is het noodzakelijk deze diep te ploegen en regelmatig te keren. De kans dat hierbij nog enig bodemprofiel is bewaard is zeer klein waardoor de bodemopbouw efficiënter geëvalueerd kan worden door middel van gerichte profielkolommen in de proefsleuven.

-geofysisch onderzoek: een geofysisch onderzoek heeft in hoofdzaak als doel om, zonder ingreep in de bodem, grotere ondergrondse anomalieën in kaart te brengen. In hoofdzaak betreft het structuren zoals funderingen of ovens. Ook kunnen sterke verschillen in bodemsamenstelling door middel van deze onderzoeksmethode gevat worden.

De kans dat een geofysisch onderzoek een meerwaarde is voor het proefsleuvenonderzoek en kan leiden tot kenniswinst is te beperkt.

-verkennd en waarderend archeologisch booronderzoek: een verkennend archeologisch onderzoek heeft als doel eventuele bewaarde artefactensites in kaart te brengen door middel van een extensief boorgrid. In geval van een positieve waarneming kan met behulp van een waarderend booronderzoek in een intensiever grid de artefactenconcentratie gelokaliseerd en afgebakend worden. Op basis van de resultaten van deze booronderzoeken kan overgegaan worden tot de aanleg van proefputten om de onderzoeksstrategie te optimaliseren of een opgraving in functie van een artefactensite.

Het landschappelijk kader wijst niet noodzakelijk op een verhoogde trefkans inzake artefactensites. Het terrein bevindt zich op ruime afstand van natuurlijke waterlopen, het terrein is quasi permanent nat geweest in het verleden, de bodemkaart geeft aan dat eolisch sediment is herwerkt in de bouwvoor, de eventueel aanwezige B-horizont is verbrokkeld en om dergelijke gronden geschikt te maken voor bewerking dienen ze dieper geploegd te worden. Daarnaast zullen de activiteiten tijdens WOI eveneens een versturende impact hebben gehad op eventueel aanwezige artefacten. Gezien al deze factoren wordt de kans klein geacht dat verder onderzoek in functie van artefacten nog kan leiden tot kenniswinst als te beperkt ingeschat.

-veldkartering: een veldkartering of “field-walking” bestaat uit een systematische visuele inspectie van een terrein en het inventariseren van eventuele oppervlaktevondsten. Deze prospectiemethode wordt aangewend op terreinen die een zekere mate van oppervlaktebewerking kennen, dus hoofdzakelijk op akkers. De kartering wordt gewoonlijk uitgevoerd in parallelle raaien met een regelmatige tussenafstand. Afhankelijk van het karakter van het gerecupereerde vondstmateriaal kunnen mogelijk gerichtere keuzes gemaakt worden in de te volgen onderzoeksstrategie op een terrein.

Het plangebied is niet in gebruik als akker bijgevolg is er geen zichtbaarheid inzake vondstmateriaal aan de oppervlakte en kan een veldkartering niet leiden tot kenniswinst.

-proefsleuven: een proefsleuvenonderzoek heeft als doel het terrein steekproefsgewijs archeologisch te inventariseren en op basis van objectieve waarnemingen uitspraken te doen over de aanwezigheid van ondergronds erfgoed binnen het onderzoeksgebied en de impact van de geplande werken hierop.

Gelet op de verwachting van relictten uit de Eerste Wereldoorlog ter hoogte van het onderzoeksgebied, is een proefsleuvenonderzoek de aangewezen manier om eventueel aanwezig archeologisch erfgoed in kaart te brengen. Op basis van de waargenomen relictten kan de impact van de geplande werken bepaald worden.

1.3.2 Aanwezigheid van een archeologische site

Tot op heden kan de aan- of afwezigheid van een archeologische site niet aangetoond worden. De beschikbare gegevens wijzen op een verwachting van sporenarcheologie daterend uit de Eerste Wereldoorlog. Verder onderzoek door middel van proefsleuven is noodzakelijk om de bewaringstoestand en impact van de geplande werken te bepalen.

1.3.3 De waardering van de archeologische site:

Niet van toepassing, cf. punt 1.3.2

1.3.4 Impactbepaling

Het bodemarchief dient eerst geïnventariseerd te worden voor de impact van de geplande werken op eventueel aanwezig erfgoed kan bepaald worden, cf. punt 1.3.2.

1.3.5 De bepaling van de maatregelen

De maatregelen kunnen pas bepaald worden na uitvoering van het proefsleuvenonderzoek. Enkel zo kan een duidelijke inschatting gemaakt worden inzake de aanwezigheid van archeologisch erfgoed en de impact van de geplande werken hierop cf. 1.3.2.

1.4 Programma van Maatregelen

1.4.1 De aanleiding van het vooronderzoek

Cf. supra, punt 1.3.6 Verslag van Resultaten.

1.4.2 Bepalen van de onderzoeksstrategie

De keuze voor de beschreven onderzoeksmethode werd afgetoetst aan de vier criteria opgenomen in de Code van Goede Praktijk.

-mogelijk: buiten eventueel aanwezige nutsleidingen worden geen obstakels voorzien waardoor de prospectie niet uitgevoerd kan worden.

-nuttig: gelet op de beschreven verwachting is een proefsleuvenonderzoek de meest geschikte manier om archeologische resten in kaart te brengen om zo de impact van de geplande werken hierop te kunnen bepalen.

-schadelijk: de mate van spoorbewerking tijdens een proefsleuvenonderzoek is normaliter beperkt, hierdoor blijven eventueel aanwezige relictten bewaard voor verder onderzoek.

-noodzakelijk: de geplande werken impliceren een substantiële ingreep in de bodem over de volledige oppervlakte van het onderzoeksgebied waardoor moet uitgegaan worden van een scenario waarbij in-situ bewaring ter hoogte van de geplande werken niet mogelijk is.

1.4.3 Vraagstelling en onderzoeksdoelen

Doel van de terreininventarisatie is een inschatting maken van aanwezig archeologisch erfgoed binnen het plangebied en de impact van de geplande werken hierop. Van belang hierbij is dat minstens volgende onderzoeksvragen beantwoord worden.

- wat zijn de waargenomen bodemhorizonten, beschrijving + duiding?
- wat is de diepteligging van het archeologisch leesbaar niveau? Is er sprake van meerdere sporenniveaus?
- hoe verhouden de bodemkundige waarnemingen zich tot de gegevens van de Quartairgeologische kaart en de bodemkaart?
- in hoeverre is de bodemopbouw nog intact? is er sprake van verstoring?
- zijn er nog bodemsporen aanwezig die dateren van voor de Eerste Wereldoorlog? In welke mate zijn ze natuurlijk of antropogeen? Beschrijf.
- wat is de bewaringstoestand van deze sporen?
- kunnen de bodemkundige vaststellingen gerelateerd worden aan de eventuele afwezigheid van oudere antropogene sporen?
- wat is de relatie tussen de bodem, het landschap en de waargenomen relictten?
- maken de oudere sporen deel uit van één of meerdere structuren, is er een ruimtelijk verband?
- kan op basis van het gerecupereerde materiaal een uitspraak gedaan worden over datering of fasering? Behoren de sporen tot één of meerdere periodes?
- kan op basis van de waargenomen archeologische fenomenen een uitspraak gedaan worden over de aard en omvang van de menselijke aanwezigheid?
- zijn er indicaties die wijzen op de inrichting van een erf of nederzetting? Wijzen de sporen op artisanale activiteiten?
- zijn er indicaties voor de inrichting van een funeraire ruimte? wat is de omvang? hoeveel niveaus? geschatte aantal individuen?
- zijn nog resten van de gekarteerde barak uit de Eerste Wereldoorlog bewaard binnen de grenzen van het onderzoeksgebied?
- hoe verhouden de waarnemingen op vlak van oorlogserfgoed zich ten opzichte van de gegevens van de historische studie?
- wat is de bewaringstoestand van de deze resten?

-wat betekenen de gegevens mogelijk voor een aanvulling van kennisleemtes van de lokale en regionale ontwikkeling en geschiedenis?

-voor waardevolle vindplaats(en) die bedreigd worden door de geplande werkzaamheden: hoe kan deze bedreiging weggenomen of verminderd worden (m.a.w. is behoud in situ mogelijk)?

-voor bedreigde waardevolle vindplaatsen die niet in-situ bewaard kunnen blijven:

- wat is de ruimtelijke afbakening (in X, Y en Z coördinaten) van de zone(s) voor vervolgonderzoek?
- welke aspecten verdienen bijzondere aandacht?
- welke vraagstellingen zijn voor het vervolgonderzoek relevant?
- zijn er voor de beantwoording van de vraagstelling(en) natuurwetenschappelijke onderzoeken nodig? Zo ja, welke types staalnames zijn hiervoor noodzakelijk en in welke hoeveelheid?

1.4.4 Resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem

Tot op heden werd reeds een bureauonderzoek (projectcode 2019I79) uitgevoerd met betrekking tot het projectgebied te Poperinge. Hieruit kon een trefkans inzake sporenarcheologie, waarbij eventueel aanwezige resten zichtbaar zijn onder de bouwvoor, afgeleid worden.

1.4.5 Onderzoeksstrategie en -methode

De meest geschikte onderzoeksmethode met betrekking tot het onderzoeksgebied is een proefsleuvenonderzoek. Deze terreininventarisatie dient een statistisch representatief deel van het terrein te onderzoeken. De proefsleuven worden aangelegd in een regelmatig patroon met een tussenafstand van maximaal 15m. Op basis van de beschikbare gegevens is de kans op kenniswinst bij verder onderzoek in functie van artefactensites te beperkt.

De archeologische prospectie met ingreep in de bodem wordt als succesvol beschouwd indien de onderzoeksvragen beantwoord kunnen worden en het rapport wordt opgeleverd.

Indien tijdens het proefsleuvenonderzoek, tegen verwachtingen in, toch aanwijzingen voor de aanwezigheid van een artefactensite worden waargenomen, dient de onderzoeksmethode aangepast te worden. Het proefsleuvenonderzoek dient gestaakt te worden. Alle vondsten worden ingemeten en voorgelegd aan een materiaaldeskundige, opdat een verdere waardering van de vindplaats kan plaatsvinden (d.m.v. een waarderend archeologisch booronderzoek gecombineerd met bijkomende aardkundige waarnemingen in functie van bewaringscondities). Hierbij wordt verwezen naar de bepalingen rond steentijdvindplaatsen en relevante onderzoeksmethodes in de Code van Goede Praktijk.

Vanwege de ligging binnen de logistieke sector en de aanwezigheid van een kampement dient rekening gehouden te worden met de aanwezigheid van stocks of dumps geschutsmunitie. Vóór het eigenlijke terreinwerk aanvangt bekomt de veldwerkleider de nodige leidingplannen. Deze

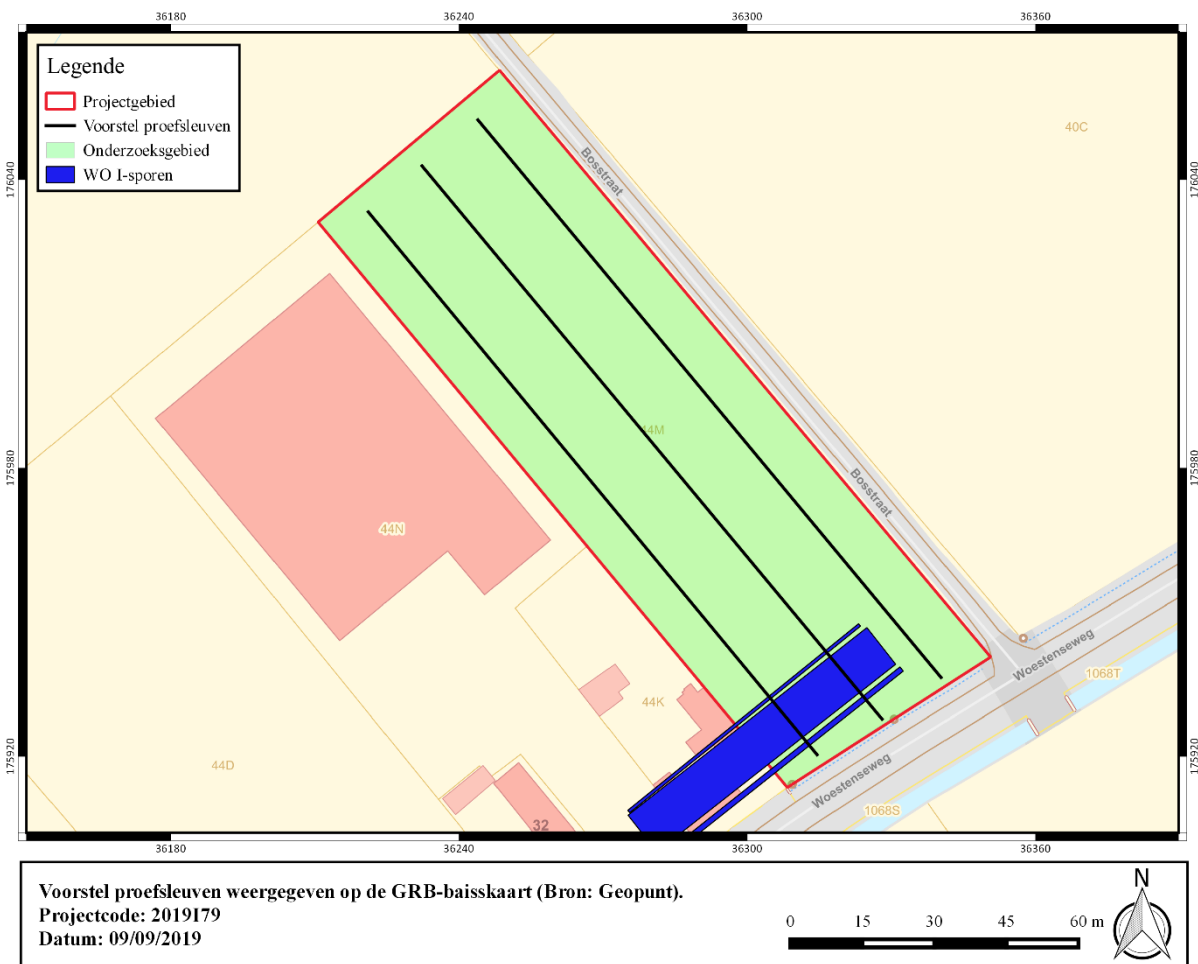

plannen dienen continu aanwezig te zijn gedurende de uitvoering van het archeologisch onderzoek.

Het terrein helt af van het zuidoosten richting het noordwesten. De sleuven worden parallel met deze helling ingeplant. Dit impliceert een inplanting volgens een noordoost-zuidwest-gerichte as. De sleuven dienen optimaal de gekarteerde barak aan te snijden. Indien dit nodig mocht blijken om de onderzoeksvragen te beantwoorden, worden haakse sleuven of kijkvensters aangelegd om bepaalde fenomenen in een ruimer kader te bestuderen. Enige aanpassing van het vooropgestelde sleuvenplan dient verantwoord te worden in de rapportage.

1.4.6 Onderzoekstechnieken

Het onderzoeksgebied is ca. 7740m² groot. De proefsleuven dienen 10% van de onderzoekbare oppervlakte te beslaan met bijkomend ca. 2,5% aan kijkvensters of dwars/volgsleuven waar relevant. De kijkvensters dienen voldoende groot te zijn om een antwoord te kunnen geven op de onderzoeksvragen.

Figuur 2: Voorstel proefsleuven weergegeven op de GRB-basiskaart (Bron: Geopunt).

De proefsleuven worden aangelegd door een rupskraan met tandeloze bak, deze graafmachine dient over voldoende vermogen te beschikken om een vlotte werking te garanderen. De minimale breedte van de kraanbak bedraagt 2m. De proefsleuven worden laagsgewijs uitgegraven door de kraan, onder begeleiding van de veldwerkleider, tot op het archeologisch leesbaar niveau. Indien sprake is van meerdere sporenniveaus kan pas naar het dieperliggende gezakt worden indien het bovenliggende vrij is van sporen.

Tijdens het terreinwerk dient aandacht uit te gaan naar de bodemkundige situatie binnen het plangebied en de relatie met de aanwezige sporen. Hiervoor dienen profielkolommen aangelegd te worden. Deze worden geïnterpreteerd door een aardkundige. Per sleuf wordt minstens één profielkolom aangelegd, in een geschrinkt patroon. Ze worden tot relevante diepte in het ongeroerd sediment uitgegraven. Het vooronderzoek met ingreep in de bodem, zijnde veldwerk, verwerking en rapportage dienen te voldoen aan de bepalingen in de Code van Goede Praktijk.

Conform de Code van Goede Praktijk artikel 9.3 ligt de beslissing tot natuurwetenschappelijke staalname bij de veldwerkleider. Bij voorkeur wordt in de prijsopmaak een stelpost voorzien die kan aangesproken worden voor natuurwetenschappelijk onderzoek indien dit nodig blijkt binnen het kader van het proefsleuvenonderzoek.

1.4.7 Eventuele afwijkingen van de CGP

Voor de prospectie met ingreep in de bodem worden geen situaties verwacht waarin afgeweken zal moeten worden van de bepalingen in de Code van Goede Praktijk.

1.4.8 Noodzakelijke competenties van de uitvoerders

Het veldwerkteam bestaat minimaal uit:

- een veldwerkleider (onder begeleiding van een erkend archeoloog), deze veldwerkleider voldoet aan de bepalingen in de Code van Goede Praktijk en heeft aantoonbare ervaring met onderzoek op Eerste Wereldoorlog-contexten.

- een assistent-archeoloog voldoende aan de vereisten van de Code van Goede Praktijk.

- een aardkundige ondersteunt de archeologen bij de interpretatie van de bodemprofielen en waargenomen sporen. Hij/zij rapporteert over de bodemkundige waarnemingen.

1.4.9 Vondsten

Overdracht van het archeologisch ensemble gebeurt na afloop van het archeologisch vooronderzoek conform artikels 5.2.1, 5.2.2 en 5.2.3 van het Onroerend Erfgoeddecreet. Vóór de start van het onderzoek worden door de erkende archeoloog en de initiatiefnemer duidelijke afspraken gemaakt met betrekking tot de overdracht van het archeologisch ensemble bij de eigenaar, het erkende onroerend erfgoeddepot of andere bewaarder van het archeologisch ensemble. Na het beëindigen van de verwerking en het opleveren van de eindrapportage vindt de overdracht van het opgravingsarchief plaats. Indien een vervolgonderzoek noodzakelijk blijkt, dient het opgravingsarchief integraal overgedragen te worden aan de uitvoerder van dit vervolgonderzoek.

1.5 Conclusie

De initiatiefnemer plant de realisatie van een nieuwbouwproject aan Woestenseweg 32 te Poperinge. Het bureauonderzoek wijst in hoofdzaak op een trefkans inzake sporenarcheologie uit de Eerste Wereldoorlog. De meest geschikte onderzoeksmethode is een proefsleuvenonderzoek. Het terreinwerk, verwerking en rapportage dienen te voldoen aan de bepalingen in de Code van Goede Praktijk.

2 Bibliografie

Agentschap Onroerend Erfgoed 2019

AGIV

DOV Vlaanderen

Geoportaal

Geopunt

Van Ranst, E. & Sys, C. 2000. Eenduidige legende voor de digitale bodemkaart van Vlaanderen. Universiteit Gent.

